2018. JÚNIUSI IGEHIRDETŐK
JÚNIUS 3. GYURKÓ JÓZSEF
JÚNIUS 10. MISSZIÓS (FOND) VASÁRNAP
JÚNIUS 17. SZTUPKAI KRISTÓF
JÚNIUS 24. DR. HECKER FRIGYES

BESZÁMOLÓ

ANYÁK NAPJA
Május első vasárnapján, az úrvacsorai istentiszteletünk keretében, az igehirdetés előtt Lehr-Balló Máté, gyermekmisszió felelősünk vezetésével köszöntöttük az anyákat gyülekezetünkben. A köszöntés végén a gyermekek egy-egy szál virágot és egy igés kártyát adtak át.

KERESZTELŐ
Május 13-án vasárnap Kovács Zoltán miskolci lelkész megkeresztelte Peregi Borbála Mirjamot, Peregi Béla és Pereginé Kovács Zsuzsanna gyermekét. Az úrvacsorai istentisztelet után a család szeretetvendégségre hívta a mintegy 100 fős népes gyülekezetet. Az igehirdetés a Galata 3 alapján a Krisztusban való növekedésre buzdított: „Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Akik Krisztusban keresztelkedtek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.” (Gal 3,26-27)

TAGÁTVÉTEL
Május 20-án Pünkösd vasárnapján két házaspár csatlakozását ünnepelhettük az úrvacsorai istentiszteletünk keretében. Hitvalló tagjaink sorában így köszönthettük Erdős Zsoltot és feleségét Erdősné Szuhánszki Ágnest, akik Székesfehérvár mellett, Tácon élnek. Valamint az amerikai misszionárius házaspárt Ed Durhamet és feleségét Heather Durhamet.

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

IMÁDKOZZUNK
ALKALMAINKÉRT,
A SZOLGÁLATOKÉRT,
JÉZUS MELLETTI DÖNTÉSÉRT,
MEGTÉRÉSÉRT, SZABADULÁSÉRT!

IMÁDKOZZUNK
A BETEGEKÉRT, GYÓGYULÁSÉRT
SZENVEDŐKÉRT, VIGASZTALÁSÉRT
ÉS AZ IDŐSEBB TESTVÉREKÉRT!

2018. MÁJUS — JÚNIUS

- Május 1. Gyülekezeti nap Isaszegen
- Május 6. Úrvacsorai istentisztelet, anyák napja
- Május 7. Érettségi kezdődik
- Május 20. Pünkösd vasárnap: tagátvétel és úrvacsorai istentisztelet
- Május 21. Pünkösdhétfő
- Május 29-30. Lelkésztalálkozó a Felsőerdősorban
- Június 3. Úrvacsorai istentisztelet
- Június 10. Missziós vasárnapi FOND gyűjtés
- Június 10. Metodista rádiós istentisztelet: De. 10 órától a Kiscelli utcából közvetítik
- Június 24 — július 1. Egyházzenei tanfolyam Kistokajon

LELKÉSZTALÁLKOZÓ
Hosszú évek után lesz újra gyülekezetünkben lelkésztalálkozó. Várhatóan 15-20 lelkész érkezik erre a tavaszi másfél napra, közös beszélgetések, bibliatanulmányozások és imádság céljából. A találkozó 29-én kedden ebéddel fog kezdődni a Benczúr-házban. Köszönjük azok segítségét, akik egy-egy süteménnyel vagy konyhai szolgálattal tudnak jelen lenni a találkozó ideje alatt. A keddi napon Jonathan Long, a szerdai napon Szarka Miklós találkozik a lelkészekkel, akik kedden este a Schola Europa iskolába is ellátogatnak majd.

***Felsősorban* – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele**
2018. május
Megjelent 50 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens
A gyülekezet címe: 1068 Bp., Felsőerdősor 5. – Sztupkai Kristóf telefonszáma: 20/770-3990
Weboldal: www.pest.metodista.hu – Felsős imaóra: vasárnap 9.00 óra
Istentisztelet: vasárnap 10 óra (Felső), 16 óra (Reménység Gyül.), 16 óra (Mosonmagyaróvár)

*„**Jézus** Krisztus **tanítványait** nevelni, hogy **megváltozzon** a világ!”*

első *sorban*

→ JÉZUS-KÖZPONTÚ
→ TANÍTVÁNYKÉPZŐ
→ ÉLETÚJÍTÓ

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
Felsősorban – 2018. május

Új Szív és Új Lélek — A megújulás igéi zarándokoknak

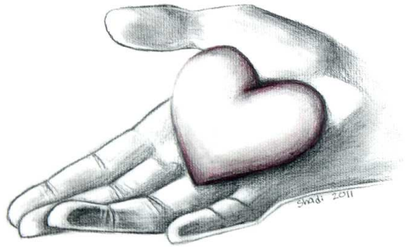

Húsvét vasárnapját követően a **megújulás igéivel** foglalkoztunk. Ez az 50 napos lelki utazásunk Ezékiel prófétai buzdítására, Isten szavára alapult: „Lelkemet adom belétek és életre keltek!” (37,14) – ami egyúttal a metodista egyház 2018. évi országos jelmondata is. Fontos lenne személyesen elgondolkodnunk ezen, felismernünk, megfogalmaznunk, hogy Isten miben is szeretne megújítani bennünket, új életre, új útra indítani.

Ez az 50 nap Húsvét és Pünkösd között jó alkalom volt ennek a kérdésnek a feltárására, de sosem késő elkezdeni ezt a lelki utat. A szakértők szerint általában legalább 6 hét szükséges ahhoz, hogy az életünkbe valamilyen új szokás beépüljön és valódi változásról beszélhessünk. Az előttünk álló nyári időszak, amikor kifejezetten a felüdülés, felfrissülés céljával is útra kelünk majd, ugyancsak jól alkalma lehet a lelki épülésünknek és növekedésünknek.

A Biblia imádságos könyvének, a Zsoltároknak különleges szakaszai a zarándokénekek, amelyek a 120-134. zsoltárokat foglalják magukba. Ezek a zsoltárok érzelmek egész sorát vonultatják fel, ahogy egykoron a zarándokok Jeruzsálem felé tartottak, a Templom, Isten jelenléte után sóvárogtak, dicsőítették a Teremtő Istent, közben panaszénekeket is énekeltek, hiszen útjuk nem volt akadálymentes, sok gúnyolódásnak, veszélynek voltak kitéve, de a hála és bizalom soha nem hiányzik ezekből az énekekből. Nem nehéz beleélnünk magunkat ezeknek a zarándokoknak a helyzetébe földi életünk, saját vándorutunk során. Sok vigaszt is jelent Isten népének őszinte kitárulkozása az Úr Isten előtt.

Szép felvezetése ezeknek az imádságoknak a Biblia közepe, a 118. zsoltár. Ez az a Zsoltár, ami számtani közép a Szentírásban: ezután is 594 fejezet található, és utána is éppen 594 fejezet következik. A zarándokok, úton levők számára az egyik legszebb üzenet itt olvasható: „Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az ÚRnak! Ez az ÚR kapuja: igazak mehetnek be rajta. Hálát adok neked, hogy meghallgattál, és megszabadítottál. Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben. (Zsoltár 118,19-23)

A változás egy út. A templomig, a Szentélyig a zarándoknak meg kell érkeznie. Sok történet szól arról, hogy micsoda előzményei vannak egy-egy életben annak a pillanatnak, amíg valaki személyesen találkozik Jézussal, amíg valaki döntést hozott mellette, bűnvallást tett a Golgotai kereszt előtt, átlépte a templom küszöbét, vagy éppen részt vett egy sorsdöntő csendesnapon. Hogyan történik tehát a változás? Említsünk meg itt legalább öt vonást, amiről beszélnünk kell:

1. A változáshoz válság kell. Az a személyes pillanat, amikor Isten kezébe hullok, oda engedem magam.
2. A változáshoz elköteleződés kell. Nincs felületes átformálódás, mert az nem valódi, nem mélyreható.
3. A változáshoz bűnvallás kell. Akkor kezdődhet az átalakulás, ha felismertük, amivel szakítani kell.
4. A változáshoz együttműködés kell. Oda szánt emberi akart, mert Isten megajándékozott a döntéssel.
5. A változáshoz Isten kell. Nélküle nem megy. Nincs önmegváltás, tévút az önmegvalósításról beszélni.

Az első Pünkösd csodálatos élménye, ahogy látjuk ezt a változást a tanítványok életében. Az ősgyülekezetet a Szentlélek életeket átformáló ereje határozta meg, és csodálatos kisugárzása volt a keresztény közösségnek, amelyhez öröm volt csatlakozni. Munkálkodjon köztünk is ez a Lélek, növekedjünk Ő benne, járjuk az Ő útját!

(Dr. Khaled A. László)

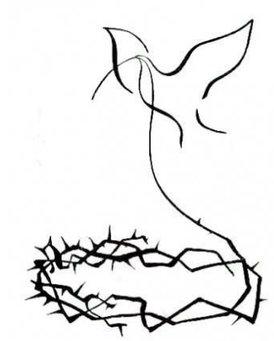

Üzenetek a keresztúton

Az idei Nagypénteken az Ézsaiás 52-53. fejezeteket tanulmányoztuk. Ennek a sorozatnak szeretnénk darabjait közölni az imádságos továbbgondolás céljával.

Mi meg azt gondoltuk...
(Ézsaiás 52,3-4)

Életünk nagy csapdái, téves hiedelmeink, vallásos elképzeléseink, az általunk festett hamis istenképünk, a magunkról alkotott negatív, vagy pozitív „skatulya”amibe szépen belehelyezkedünk, és nem szívesen mozdulunk onnan.

Az Édenkert óta kísért bennünket egyfajta hamis elképzelés magunkról, Istenről, világról, a bennünket ért eseményekről, szenvedésről, gyászról. Csakis azt látjuk, érzékeljük, ami éppen az adott pillanatban körülvesz bennünket, vagy szeretteinket, környezetünket. Éva azt hitte, azt remélte, olyan lesz, mint az Isten, és ezt gyorsan el is hitette Ádámmal is. A zsidók a pusztában úgy gondolták, Isten elfeledkezett róluk, amikor éppen hiányt szenvedtek valamiben. Dávid azt hitte, szörnyű tette sosem derül ki, ő a király, bármit megtehet bárkivel. A későbbi királyok is hasonló módon gondolkoztak. Övék a hatalom, Isten törvénye már nem fontos, nem jelent mércét senki számára sem. Jézus tanítványai mindvégig abban a hiszemben voltak, Mesterük király lesz, ők pedig jobb és bal keze felől ülve, miniszterek. Az emmaus felé menetelők is azt gondolták, abban reménykedtek, „hogy Ő fogja megváltani Izraelt”.

E téves hiedelmek óriási bajt, veszedelmet okoztak minden esetben. Bukás, pusztulás, testi-lelki betegségek, depresszió lett az eredmény. A fogság prófétája őszintén vall erről az állapotról, melyben mind ő, mind kortársai benne vannak. Mindnyájan azt hitték, azt gondolták, hogy ami szemük előtt zajlik valamiféle istenítélet, csapás, büntetés, ami egyben rájuk is veszedelmet hoz majd. A „pedig” szócska nagyot fordít a beszámolón. Kiderül, itt egészen másról van szó. A szenvedő Szolga nem csak Izraelt, hanem az egész világot váltja meg annak bűneiből. Mert a mi bűneinket hordozta, azok miatt törték össze, hogy mindnyájunknak békességünk legyen Őbenne. Lehet az eseményeket, csapásokat így is szemlélni, nem csak azt érzékelni, ami éppen a szemünk elé tárul, hanem fel lehetne fedezni a mögöttük lévő kincset, értéket, ami javunkat szolgálja. Nem kellene a saját magunk kreálta hiedelmek, hamis istenképek, buta, vallásos elképzelések tömlöcében vergődnünk. Lehet, hogy arra lenne szükségünk, mint Géházinak, Elizeus szolgájának, hogy lássuk a láthatatlant, hogy lássuk, többen vannak velünk, mint akik ellenünk, és azt is észre kellene vennünk, hogy minden értünk történik, javunkra, gyarapodásunkra.

(Szabóné Klára)

Az Úr akarata volt...
(Ézsaiás 53,10-11)

Az emberiség egyik legnagyobb, leggyakoribb kérdése, hogy miért van baj, bűn halál, gonoszság, szenvedés. És Isten Krisztus által miért így gondolta a világot a rossztól kimenteni, megváltani. Ez már a teológiához közelebb eső megfogalmazás.

Egy szegedi ökumenikus héten hallottam egy igehirdetést, amelyben a katolikus professzor becsületesen birkózott ezzel a témával. Én is próbáltam magamnak választ adni. Az ember így sem hisz, hát még akkor, ha Isten nem teszi magát szenvedő emberré. Talán így kötötte össze az Atya az eget a földdel. Gyakran hallottam olyan prédikációkat, amelyekben az előadó a következőképpen állította be a helyzetet. Az ember bűnbe esése miatt az Úrnak kellett valahogyan közbeavatkoznia. Ézsaiás, Pál apostol és a zsidó levél leszögezi: Ez volt az Isten akarata. Az Úr eleve elrendelt akarata. Még azt is hozzáteszem, hogy a Szentírás szerint Jézusnak magának is szüksége volt arra, hogy végig menjen a kálváriáján. Nemrég szó volt közöttünk az érckígyóról. Eddig számomra Jézusnak a rézkígyóhoz hasonlatossága azt jelentette, ahogyan ütik, ahogyan felszegezik, ahogyan fölemelik. De a Názáreti mélyebb értelemben is kígyóvá lett, mint ahogyan látjuk a gyógyszertárak falán. „Bűnné tette érettünk.” Lesújtott rá az Isten haragja, megrontotta őt. „Átkozott mindaz, aki a fán függ”. Más fordítások: „Az Istentől megátkoztatott, aki a fán függ.” Vagy „Isten átkozottja az, aki a fán függ.”

Túlságosan kegyes hívek kétségbe vonják Jézus szavát: „Én Istenem, miért hagytál el endemet?” Igenis megbetegítette, elhagyta, megalázta, kínozta, összetörte, szétroncsolta, halálra adta, pokolra küldte. Énekeljük, hogy „Szépséges Jézus”. Mondjuk, hogy fiatal volt és egészséges. De a valóságban beteg, riasztó külsejű és megvetett. „De... mégis...” folytatódik az ige. Mi megkritizáljuk a tanítványokat hitetlenségük miatt. Az előbbiek után emberileg, érzelmileg, racionálisan lehet mást gondolni, mint hogy mindennek vége? „De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele. Lelki gyötrelmeitől megszabadulva lája őket, és megelégedett lesz. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza a bűneiket.” Itt is az Isten érthetetlen, de jóakaratának a megvalósulásáról van szó. Van remény, van jövő, van eredmény, a történetnek volt célja és értelme. Csak ezen az áron válhattunk meg – de elvégeztetett.

(Szabó Andor)

Bár véget ért a reformáció 500. jubileuma, Klaus Douglas nagyszerű könyve **Új reformáció – 96 tétel az egyház jövőjéről** címmel természetesen ma is aktuális (a könyv 2001-ben készült). A német szerző 12 feladatcsoportot határoz meg az egyház megújulásával kapcsolatban. Ezeket szeretnénk idén sorban leközölni:

Negyedik feladat:
Aktivizálni a hívők egyetemes papságát

25. Luther tanítása az egyetemes papságról a legfontosabb tényező, ami még ma is megkülönböztet bennünket a katolicizmustól.
26. Az úgynevezett „lelkészek” és az úgynevezett „laikusok” közötti különbségtétel nem biblikus és nem protestáns.
27. Az egyetemes papságot csak úgy aktivizálhatjuk gyülekezeteinkben, ha az emberekben szeretetet ébresztünk a Szentírás iránt.
28. Egyetlen emberben sincs meg az összes képesség, amely ahhoz szükséges, hogy egy gyülekezetnek csak megközelítőleg is nyújtani tudja mindazt, amire szüksége van.
29. Minden keresztyén kapott valamilyen kegyelmi ajándékot Istentől – és megkapta a hozzá tartozó feladatot is.
30. A gyülekezet vezetésének legfontosabb feladata, hogy hozzásegítse a gyülekezet tagjait adományaik, képességeik felismeréséhez, és segítse őket, hogy éljenek velük.
31. A gyülekezetben kinek-kinek azt a feladatot kell ellátnia, amelyre Isten különösképpen alkalmassá tette.
32. Az olyan munkatársak, akik Istentől kapott képességeik szerint végzik feladatukat, nemcsak jól végzik a munkájukat, hanem motiváltan és lelkesen is szolgálnak.

Gyülekezeti nap Isaszegen

Több éves hagyomány gyülekezetünkben, hogy a május elsejét együtt tölti a felső erdősori közösség Isaszegen. A Hanula család évről évre megnyitja otthonukat előttünk, hogy közösségben legyünk Istennel és egymással. Hálásan köszönjük nekik most is, hogy mindez idén is megvalósulhatott, közel 50 fővel. A napsütéses nap délelőttje folyamán, míg a gyerekek kis hajókat barkácsoltak, addig különböző versenyeken vehettünk részt minden korosztályból.

Többek között volt egyéni és csoportos kötélhúzás, lufi fújó verseny, darts, valamint izgalmas és nagyon kiélezett süti verseny is. A játékok után a nagyon finom bográcsos ebédet pedig idén a Fekete házaspárnak köszönhettük!A délután folyamán egy áhítatot is hallottunk a keresztjeink felvételéről, ami után kiscsoportos beszélgetés is folyt. A kereszt felvétele az evangéliumok szerint egy tudatos döntés, tudatos vállalás. A kereszthordozásban nem Isten ró ránk terheket kereszt alakjában, hanem a különböző döntéshelyzetekben mi magunk dönthetünk, hogy vállaljuk-e Krisztust és mindazt, ami ezzel jár, vagy megtagadjuk őt. „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét és kövessen engem!” - mondja Jézus. Világos tehát, hogy itt az ember részéről - az önmegtagadás után - szintén egy tudatos döntés következik, tudatos keresztfelvétel, vállalás és nem pedig egy passzív áldozatszerepről van szó.

A kérdéskör kapcsán a hitvallási helyzetek is elénk kerültek, röviden megemlékezve több hitvallóról, akik közül többeknek Krisztus keresztjének felvétele a földi életükbe került. Előttünk álltak röviden az őskeresztények, Bonhoeffer és a metodista Funk Márton, valamint a 21. századi közel-keleti hitvalló keresztények, akik szintén életüket is készek hitükért feláldozni. Ma, Magyarországon ilyen értelemeben nincs hitvallási helyzet, de mégis minden nap kínál olyan szituációt, ahol tudatosan dönthetünk hitünknek megegyezően, illetve azzal ellentétesen. Már a gyerekek is találkoznak ilyen helyzetekkel, amikor az iskolában talán lehetőségük adódna puskázni dolgozat alatt, de hívőként mégsem teszik azt. A munkahelyek világában is számos kiskapu, könnyebb, de nem tisztességes út állhat előttünk, és igaz ez az élet minden területére. Az ige abban bátorít, hogy tekintsük az ilyen alkalmakat hitvallási helyzeteknek, ahol akár szavak nélkül is bizonyságot téve dönthetünk krisztusi módon, vállalva a mindennapi kereszt felvételét, vagyis azt az „életstílust”, mely belőle fakadó etikus életre is indít, tudva, hogy ezzel is Isten országát építjük.

(Sztupkai Kristóf beszámolója és Hanula Hanga fotói)